

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de
 APARE SĂPTĂMÂNĂL

Romania

Asociațiunea pentru literatura română și
 cultura poporului român
 Sibiu
 Str. Șaguna 8
 2 ex. (Of.)
 Șaguna

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —
 Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează Redacției Telegrafului Român, Sibiu,
 strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
 refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică
 de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează Administrației ziarului Telegrafu
 Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Restaurarea românismului în destinul său istoric

După durerea cumplită care a cutremurat sufletul neamului prin pierderea fulgerătoare a unei jumătăți din Ardeal, ne este dat să trăim, ca printr'o minune providențială, o uriașă și totală scuturare a acestui suflet din legăturile și învălitorile cari îl țineau trântit la pământ, o ridicare a lui drept în picioare, în toată înălțimea majestoasă, impunătoare și viguroasă a lui.

Un vânt aprig de inoie bate peste tot cuprinsul Țării, alungând pe deoparte îmbăcșeala care ne copleșea, iar pe de alta înviorându-ne cu șchiuiala lui voinică.

Forțele naționaliste ale Țării, ținite atâta vreme încătușate, au rupt lanțurile și s'au revărsat peste toată viața publică a Țării. Răsună văzduhul românesc de cadențele energice ale marșurilor cari toarnă fier și hotărâre în suflete și în brațe și o încredere nesguduită dă pașirii spre viitor a neamului o siguranță absolută de biruință.

Peste creștetul Țării pluește lumină de înviere. Neamul s'a regăsit. Adâncurile lui autentice pot acum grăi, se pot arăta; ele nu mai sunt înăbușite. Puterile lui de muncă și de jertfă vor dovedi capacitatea lor care să pună în uimire lumea.

La cârma Statului s'a instaurat o conducere care acționează sub porunca aspirațiilor sufletului românesc. Prin toate măsurile luate până acum de dl general Ion Antonescu au fost ridicate tot atâtea pietre purtate de acest neam până azi în spinare, fiecare din aceste măsuri împlinesc câte un dor neostoiat al sufletului nostru. Intre conducerea de Stat și neam nu mai e dușmănia de până ieri, Statul nu mai merge contra națiunii, nu mai urmărește cu neîncredere, cu poliție și cu cenzură dorințele pornite din autenticitatea ființei românești și nu mai promovează stări de lucruri și doctrine opuse națiunii. Statul e azi pentru națiune și nu națiunea obiect de dispreț și izvor de bogăție și de plăceri pentru conducerea de Stat.

În două direcții s'a îndreptat până acum fierul roșu de purificare al actualei conduceri: în direcția moravurilor vieții politice și în direcția ideologiilor primejdioase neamului. Dl general Ion Antonescu, conducătorul Statului, a dispus cercetarea și sancționarea tuturor hoțiilor operate în avutul Țării în ultimii ani. În felul acesta se pune capăt pentru viitor unui obicei care dacă se continua trebuia să disperăm de înseși ființa Statului nostru. Iar ministerul cultelor a dispus demiterea din funcțiunile publice a tuturor masonilor și interzicerea tuturor sectelor.

Fraudele pe de o parte, iar masoneria și sectele pe de alta măcinau ca viermii organismul nostru de Stat, aduceau lăncezire în suflete și des-agregare în unitatea noastră națională, turnau leșia ucigătoare peste iubirea de neam.

Intre toate acestea era o legătură, pe toate le una conspirația răufăcătoare de-a duce la groapă acest neam. Unii intrau în această conspirație cu deplină știință, alții din ignoranță și din interes de procopsire personală.

De câte ori nu ne-a fost dat să vedem sau să suportăm urmărirea prin cea mai aspră cenzură și prin cele mai grozave amenințări a oricărei afirmări a ceea ce corăspundea cu ființa neamului și cu interesele lui, câtă vreme se făcea o propagandă nestin-gherită pentru ideologiile și practicile imorale, atee, masonice. Am avut miniștri cari nu puteau vorbi decât citând din doctrina antireligioasă a evreului Durkheim, am avut manuale în licee în cari se propovăduia ateismul și se batjocureau lucrurile sfinte ale creștinismului. Se săvârșeau incen-nerări cu participarea sgomotoasă a demnitarilor. Statului. Erau subven-ționate cu bani grei publicații în cari se zeflemisea ortodoxia neamului, dar apărarea ei era interzisă. Școlile noastre teologice erau degradate și disprețuite, preoțimea tratată ca o cenușăreasă.

Cum mai putea înainta astfel acest neam?

Este un adevăr elementar că un neam trebuie să se razime în toată desvoltarea lui istorică pe temelile puse în sufletul lui de patriarhii lui, de generațiile dela începutul existenței sale și de conducătorii lor. Experiențele lor spirituale, religioase, i-au ajutat să cristalizeze ființa unui neam deosebit și să-l salveze când era în fașe de primejdiile înconjurătoare. Aceleași experiențe s'au sedimentat ca fundament caracteristic al acelu neam, ca isvor de putere, de gândire, ca secret ascuns al ființei sale. Când o generație rupe legătura cu acel fundament și cu toate aspirațiile ce pornesc din el, pornește în haos și în des-agregare națională. F. Sauer în marea lui carte *Abendländische Ent-scheidung* arată cum creștinismul a devenit elementul de temelie și de necesară permanență al germanismului prin faptul că numai când o seminție germanică a primit evanghelia s'a putut pune capăt haosului din epoca năvălirilor barbare și s'a putut cristaliza o națiune și un stat german. Momentul de decizie al germanismului între a fi și a nu fi, între a se stabili și consolida și între a pieri

în haosul năvălirilor, a fost acela în care i s'a prezentat înaintea conștiinței creștinismul pentru a-l alege sau a-l respinge. Deciziunea în favoarea creștinismului și-a pus pecetea până în adâncuri pe sufletul neamului și s'a perpetuat în spiritul tuturor generațiilor următoare, cari toate sunt datorate să păstreze cea mai vie recunoștință generației care s'a decis pentru creștinism, salvând și consolidând ființa resei. Deaceea formulează F. Sauer: «Cea dintâi poruncă este să sesizăm din nou vocea timpului decisiv al părinților noștri, cari au adă-mecat și trăit într'o cu totul altă adâncime realitatea istorică, decât o putem simți noi astăzi». Ei au intuit mai limpede, în marea lor strămtorare, puterile de dincolo de lume, singurele în stare să constitue temelia existenței naționale.

Dacă acest rol l-a avut și-l are creștinismul pentru rasa germană, cu cât mai mare este cel ce l-a avut și-l are pentru noi. Pe noi creștinismul nu numai că ne-a scos din fierberea năvălirilor barbare, stabilizându-ne un spațiu de viață și o condiție de liniștită consolidare, ci a fost un element principal care a contribuit dela început la formarea ființei noastre naționale. Noi n'am fost o vreme păgâni, ci creștinismul a fost precondiția care ne-a asigurat nașterea ca neam. Noi suntem născuți din Daci, Romani și din spiritualitatea creștină. Noi suntem născuți ca națiune din Duhul Sfânt al creștinismului.

Tocmai de aceea noi din primul moment am fost un popor stabil, singurul popor stabil aici în văltoarea tuturor năvălirilor, luptând nu o dată sau de două ori împotriva popoarelor năvălitoare, ci neîntrerupt o mie de ani. Nimic nu ne-a putut urni de aci, pentru că creștinismul este factor de stabilitate, de rezistență pe teren. Creștinismul ne-a înfrățit statornic cu glia de aci. Deși era locul cel mai periclitat, noi am rămas aici. Și am luptat, muind avântul și moderând sălbăticia tuturor hoardelor năvălitoare. După ce au trecut peste noi, ele erau slăbite și cu un prim gust al creștinismului în suflete.

Popoarele apusene puteau desvolta o cultură la spatele nostru. Noi am fost paza creștinătății și a culturii, vărsând neîncetat atâta sânge românesc, sacrificând pe atâția din copiii noștri cei mai viteji. Aci e motivul pentru care nu suntem și noi cel puțin optzeci de milioane ca Nemții, cu toată prolificitatea neamului românesc.

Noi suntem popor de sacrificiu, primul dig de care s'au spart valurile neîncetate ale păgânismului, noi am contribuit în măsura cea mai importantă la salvarea creștinismului. Dumnezeu ne-a așezat aici cu cea mai înaltă misiune.

De nu eram creștini nu puteam sluji acestei destinații.

Dar lucrurile s'au schimbat azi? Cătuși de puțin nu.

Noi suntem primul zid în fața oceanului slav, pe care creștinismul nu l-a pătruns în adâncime, iar azi demascat în toată păgânitatea lui stă la pândă să se reverse peste Europa.

De curând Radio românesc cită dintr'un ziar maghiar că Ungaria înțelege marele rol pe care îl are România în această parte a Europei. Credem și noi! Ce liniștită a fost și de cât huzur nu s'a bucurat Ungaria la spatele nostru și cu cât mai liniștită este și azi și va fi și în viitor față de pericolul slav, știind că ne are pe noi ca linie avansată, ca soldați ce trebuie să stăm veșnic în tranșee cu fața la acest teribil vrăjmaș al creștinătății și ordinii europene.

Iar misiunea sublimă ce-a avut-o și o are neamul nostru în istoria creștinismului, a fost și este cu atât mai greu de îndeplinit, cu cât nici neamurile a căror liniște o apărăm, nu ne înțelegeau, ci în loc să ne ajute se repezeau asupra noastră atunci când eram mai concentrați cu fața spre păgânism și ne dădeau lovituri lipsite de omenie și de cavalerism.

Lucrul acesta s'a repetat din nefericire încă odată în zilele noastre, când neamurile apusene în loc să ne întărească puterea de rezistență față de tăvălugul bolșevic și slav, ne-a slăbit prin răpirea unei jumătăți de Ardeal.

Astfel destinul nostru, care stă în apărarea creștinătății fără ajutorul acestei creștinătăți, își continuă desfășurarea.

Singurul sprijin care ne rămâne este credința noastră inflexibilă în Iisus Hristos. Prin ea vom sta unde suntem cu toată urgia vremurilor și prin ea vom împlini mai departe rolul nostru de scut al creștinismului. În ultimii douăzeci de ani, când credința începuse să slăbească în sufletul conducătorilor noștri, vedeam cum ne destrămam, cum ne asimilăm pe încetul în haosul dela hotarele răsăritene. Azi neamul nostru prinde din nou în mână sabia Arhanghelului păzitor al creștinătății pe care i-o întinde Dumnezeu. Azi ne constituim iar în stat străbătut de credința în Dumnezeu, în cetățue avansată ce stă dărză și inexpugnabilă în fața haosului păgân.

Acesta credem că e sensul revoluției de azi în viața Statului nostru, sensul transformării în Stat național-legionar, sub patronajul Arhanghelului Mihail, răboinicul lui Dumnezeu împotriva puterilor agresive ale răului.

Îl revendică și alte neamuri pe Arhanghelul Mihail ca patron (de pildă Germanii, după cum se poate vedea în cartea amintită a lui F. Sauer). Dar nici un neam n'a împlinit și nu împlinesc atât de desăvârșit lucrarea Arhanghelului Mihail pe planul văzut al istoriei, ca neamul nostru.

D. S.

Nr. 10.227/940.

Circulară

cătră toate oficiile protopresbiterale și parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Aducem la cunoștința tuturor spre știre și strictă conformare următorului ordin cu Nr. 40.877 dela 12 Septembrie a. c. al Ministerului cultelor și artelor:

«Avem onoare a vă ruga, să binevoiti a da ordin organelor în subordine, că se interzice cu desăvârșire oficiilor parohiale eliberarea certificatelor sau extraselor, după actele de stare civilă, aceleora sau străinilor aflați în străinătate, evreilor putându-se face în numai când li se va cere pe cale diplomatică, sau prin intermediul acestui Minister.»

Sibiu, la 17 Septembrie 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

Orori comise de populația și de armata maghiară în ținuturile evacuate

Dăm o serie din atrocitățile săvârșite de unguri în ținuturile ocupate:

În orașul Huedin, profesorul Gh. Berdele a fost împușcat pe la spatele bandele maghiare, iar locuitorul Popa Vasile a fost spânzurat de picioare, turnându-i-se var nestins în rănilor făcute la cap.

În comuna Trăsnea, învățătorul Cosma a fost spânzurat de Crucea din curtea bisericii. Comuna a fost incendiată.

În comuna Belin, jud. Treiscaune populațiunea maghiară a masacrat 10 români.

La Cluj bandele maghiare, perchiționând pe un funcționar român și găsimu-i cocarda tricoloră română l-au spintecat cu cuțitele.

După intrarea armatelor maghiare de ocupație în orașul Cluj, s'au organizat bande de secuți, înarmați cu cuțite, securi, topoare, cari au început să atace populațiunea românească și să devasteze locuințele românilor. Români cari încercau să reziste erau omorâți în bățai, înjunghiați cu cuțitele și tăiați cu topoare. Un martor ocular declară că sângele de români curgea cum curge Someșul.

Unui țaran din Beiuș, jud. Bihor la care s'a găsit un drapel românesc, i s'au bătut cuie în corp.

La Dej toți ofițerii de rezervă au fost arestați li s'au confiscat în mod arbitrar hainele și ghețele personale și au fost duși prin oraș legați în lanțuri și încărcăți cu propriile lor obiecte. Terorizarea este deslănțuită de către localnici cu concursul tacit al autorităților maghiare, românii fiind la discreția foștilor funcționari minoritari ai statului român care declară fățiș că vor răsbuna cei 22 de ani de regim românesc.

În județul Bihor toți intelectualii români, cari au jucat un rol oarecare în viața publică, au fost arestați. Citiăm pe avocatul Dr. D. Manga, notarul public Dr. I. Candrea, adv. T. Popa etc.

La Dej, în dimineața zilei de 11 Sept., un număr de 100 elevi români au fost duși între jandarmi cu măști și lopeți pentru curățirea orașului.

În comuna Florești, jud. Cluj, locuitorii unguri s'au organizat în bande și în noaptea de 11-12 Sept. au început să treacă prin toate casele locuite de români, maltratănd, devastând, furând. Ofițerii și soldații unguri cari erau cantonați numai la români, atâtașau pe agresori. Teroarea a durat toată noaptea.

În comuna Trăsnea, trupele și ocupația maghiară au dat foc satului și au început să tragă în locuitorii care fugeau din cauza incendiului. Învățătorul român a fost spânzurat de o cruce iar preotul ciopârțat cu baionetele.

În dimineața zilei de 15 Sept. trupele ungare din regiunea Ticfalău, au declarat că vor trece frontiera dacă nu li se va da notarul comunei, pentru anumite „socoli”.

Refugiatul ardelean Oct. Costea s'a prezentat la ministerul afacerilor străine și a declarat că întreaga lui familie a fost masacrată de unguri.

Sosirea în țară a M. Sale Reginei mame Elena

O absentă, dureroasă și lungă de opt ani, din țară, s'a terminat, în ziua de 14 Septembrie 1940, prin sosirea pe pământul țării a M. Sale Reginei mame Elena, care s'a înapoiat în mijlocul nostru spre a sta alături de Augustul Său Fiu, tinărul Rege Mihai I al Românilor.

Intâmpinată cu omagială venerație și profundă mulțumire de toată suflarea românească, Majestatea Sa toada suferă înaltul exemplu de viață demnă, de tăria răbdării călitate în suferință, și de luminoase nădejdi pentru viitor.

La manifestările de nesfârșită bucurie participă sufletește și românii din ținuturile încetușate, alături de frații lor din Româniaunchiată.

Majestatea Sa Regina mamă Elena, la intrarea sa în țară, a fost primită în Jimbolea de M. Sa Regele Mihai I, Prea Sfinția Sa episcopul Andrei al Aradului prezintă crucea și Evanghelia, pe care M. Sa Regina le sărută.

Trenul regal, în tot parcursul drumului, a fost primit cu ovații lungi și frenetice de mulțimea care se adunase în găzile dela Timișoara, Lugoj, Caransebeș în frunte cu P. S. episcop Vasile, T. Severin și alte gări.

Intrarea în capitala îmbrăcată în nouă haină de sărbătoare, a urmat Duminecă la ora 10:30. Un lung cortegiu a pornit dela gara regală Băneasă spre Sfânta Patriarhie, unde a ajuns la ora 11:30, după care a început serviciul religios, de mulțumire cătră Dumnezeu, pentru Tron și Suveran.

MM. LL. Regele și Regina și înalții demnitari au stat în genunchi în toată vremea slujbei, ear clopotele dela toate bisericile sunau îndelung vestind pretutindeni mulțimii ruga fierbinte din sfințele lăcașuri.

După sfârșitul serviciului, Majestatea Lor s'au înapoiat la Palatul Regal din Calea Victoriei, în ovațiile calde și sincere ale mulțimii.

Pastorală I. P. S. Patriarh Nicodim

Astăzi, când trecem prin vremuri de grea cumpănă, I. P. S. Patriarh Nicodim adresează, cu data de 7 Septembrie 1940, întregului cler din cuprinsul Patriarhiei române, o pastorală, spunând:

„Vouă mă adresez astăzi cu toată stăruința și vă zic: Fiți lumina poporului, risipiți-l din suflet și din inimă întunecată și-l purtați întru cunoștința adevărului. Fiți sarea pământului și ferțiți turma voastră de orice stricăciune, ca astfel luminată cu lumina voastră și întărită cu sarea învățaturii voastre să străbată cu bine zilele de nedumerire și grele.

Să sfătuiți pe păstoriții voștri, nu numai să se supună stăpânirii, ci să o și lubească și să o ajute prin devotament, prin pilda bună, prin paza ordinei, prin disciplină și prin jertfirea oricărui interese personale în folosul interesului obștesc.

Ba mai mult încă, faceți pe păstoriții voștri să se și roage împreună cu voi lui Dumnezeu, pentru stăpânire. Să înfăsoare în rugăciunile lor, ca în frumoasă podoabă, pe binecredinciosul Regele nostru Mihai I și pe Augusta Sa mamă Elena, pe care Dumnezeu i-a rânduit în fruntea Țării noastre. Să cuprindă în calde rugăciuni pe cărmuitorul Statului, generalul Ion Antonescu și tot guvernul său, ostirea noastră scumpă și pe toți dregătorii și slujitorii Statului: ca să le dea Dumnezeu putere și izbândă în trebile ocărmuirii, și ca astfel să ajungem vremi pașnice și liniștite, și să vedem țara iar tocmită cum o dorim cu toții.”

C. preoți să stea

în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Serviciul religios din Sibiu pentru MM. LL. Regele Mihai I și Regina mamă Elena

În catedrala mitropolitană din Sibiu, la sfârșitul sfințitei liturghii de Duminecă, s'a citit, ascultată de un număr de covârșitor de credincioși, adânc impresionantă pastorală a I. P. Sfințitului mitropolit Nicolae (apărută în numărul nostru precedent); ear soborul de preoți, în frunte cu I. P. C. Sa arhimandritul Veniamin, a săvârșit slujba religioasă pentru sănătatea MM. LL. Regele Mihai I și Regina mamă Elena.

S'a citit chemarea Conducătorului statului, dl general Ion Antonescu, ear după aceasta s'a slujit parastas întru pomenirea lui Corneliu Zelea Codreanu și a legionarilor căzuți în luptă pentru ideal.

În aceeași zi un mare număr de manifestanți, din Sibiu și împrejurime, în perfectă disciplină și ordine, sub steagurile naționale, purtând semnul Gărzii de Fier, a parcurs străzile principale până în fața bisericii catedrale.

După ieșirea din biserică, dl general Leventi, comandantul corpului 7 armată, a trecut în revistă coloanele înșirate pe ambele laturi ale Străzii Mitropoliei, adresând mulțimii cuvinte, inspirate de înalt patriotism, despre importanța zilei, cu îndemnul la necurmată muncă, ordine și ascultare.

Consiliu de Cabinet. Pentru conducerea și rezolvarea afacerilor curente ale statului s'a constituit Consiliul de Cabinet, din care fac parte: Conducătorul statului și președintele consiliului de miniștri, vicepreședintele consiliului, miniștrii departamentelor: apărării naționale, afacerilor interne, afacerilor externe, justiției, economiei naționale și finanțelor.

Mitropolitul Ardealului în mijlocul legionarilor

Cu ocazia drumului la București ce l-a făcut în zilele de 11-15 Sept., I. P. S. Mitropolit Nicolae a participat la două impresionante manifestări legionare. Una a fost inhumarea la Predeal a celor 46 legionari uciși la Mercurea-Ciuc. Sguduitoră ceremonie s'a potrivit să se desfășoare tocmai în momentele în care I. P. S. Sa trecea prin Predeal. Ivirea I. P. S. Sale între preoți, pe marginea gropniței în care se așezau la rând sicriile tinerilor uciși și maltratați îngrozitor, a provocat o adâncă mulțumire sufletească marelui mulțimi de cămăși verzi și de public românesc ce asista la această tuițoare solemnitate.

Sicriile purtate pe umerii tinerilor camarazi au fost coborâte pe rând în gropniță, fiecare fiind salutat cu mișcarea fulgerătoare a sutelor de mâni „dela inimă la cer”, mișcare ce-ți dădea impresia că o lume de pasări pornesc deodată în sbor.

La sfârșit I. P. S. Mitropolit Nicolae a cetit în tăcerea întretăiată doar de lacrimile sfâșietoare ale rudeniilor, rugăciunea de deslegare.

La 13 Septembrie înalt Prea Sfinția Sa a participat la ceremonia dela Casa Verde, unde mille de tineri îmbrăcați în cămăși verzi au aniversat ziua Căpitanului mișcării legionare. Înalt Prea Sfinția Sa a slujit la mormântul eroilor naționaliști Moța și Marin o sfințită slujbă de pomenire pentru toți legionarii căzuți din pricina credinții lor în cruce și în românism.

Ritualul de mistică înfiorare și semnificație desfășurat după aceea, a inundat sufletele.

Un sentiment copleșitor de mister, de legătură cu cei morți, de penetrație între lumea văzută și nevăzută, s'a coborât în sufletele celor de față când la apelul celor morți răspundeau cu toții: „Prezent, Prezent, Prezent”, iar la sfârșit au strigat: Trăiască Legiunea și Căpitanul!

Cineva de dincolo de mormânt e șeful Mișcării și o conduce din nevăzutul misterios...

Lista noului guvern

Sub președinția dlui general Ion Antonescu, Conducătorul statului, s'a constituit noul guvern. Au fost numiți:

Horia Sima, ministru secretar de stat, vicepreședinte al consiliului;

Prof. George Leon, la departamentul economice naționale;

General C. Petrovicescu, la Interne;

Prof. Traian Brăileanu, la Educația națională, Culte și Arte;

Prof. Mihai A. Antonescu, la Justiție;

Mihail Sturdza, la Afacerile străine;

George Crețianu, la Finanțe;

Prof. Pompiliu Nicolau, la Lucrări publice și comunicații;

V. Iasinski, la Departamentul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale;

Ing. Nicolae Mares, la Agricultură și domeniul;

Prof. Lt.-colonel Nicolae Dragomir, la statul major economic;

General Gh. Dobre, la Apărarea națională, pentru înzestrarea și administrația armatei;

General Const. Pantazi, la Apărarea națională, pentru armată;

Comandor Gh. Jienescu, la Apărarea națională, pentru aer și marină;

Const. Papanace, pe lângă departamentul finanțelor;

Petre Nemoianu, la departamentul Agriculturii, pentru agricultură și zootehnie;

Cornel Georgescu, la departamentul economiei naționale, pentru colonizare și populația evacuată;

V. Dimitriuc, la departamentul economiei naționale, pentru petrol și exploatarea miniere;

Prof. Ion Protopopescu, pe lângă ministerul finanțelor, pentru inventarul averilor publice;

Lt.-colonel Alex. Rioșianu, la interne, pentru poliție și siguranță.

Toți dnii miniștri au depus legiuitul jurământ în fața Conducătorului statului român și președinte al consiliului de miniștri, dl general Ion Antonescu.

Metodele trecutului au înviat?

Dela Tipografia Arhidiecezei de Alba-Iulia și Sibiu s'au trimis parohiilor noastre obișnuitele exemplare ale ziarului **Telegraful Român**. Poșta însă, din comunele cedate Ungariei, ni-a întors teancurile întregi de ziare menite acelor parohii, refuzând să înmâneze ziarul celor pe cari îi privește.

Prim-ministrul maghiar, Teleki, declarase ungrilor săi, «să ia aminte, că naționalitățile care se întorc la sinul patriei maghiare, nu mai pot fi privite prin prizma trecutului».

Primele fapte, ale organelor administrative poștale unguerești din ținutul cedat, arată că înțeleptele cuvinte ale prim-ministrului Teleki au glăsuț în deșert și că slujbașii unguri dela poște revin la metodele întrebuintate până la anul 1918.

Astfel de provocări nesocotite se manifestează și în alte locuri ale teritoriului ocupat.

Un milion și jumătate de români, trecuți și aflați sub stăpânirea Ungariei, nu pot fi lăsați de Statul român la discrețiunea statului, care, în loc de național cum era, a devenit earăș „Stat de naționalități”, îndatorat să acorde și să respecte drepturile elementare ale minorităților sale.

Până când se va reveni asupra celei mai învederate nedreptăți făptuite prin sentința dela Viena, grija noastră de căpetenie este să ne apărăm oropsiții frați, terorizați de stivele continuă să poarte ură oarbă și stupidă împotriva tuturor «valahilor».

Organizații Reuniuni de femei

Religia în școala secundară

Se apropie un nou an școlar.

Fără să știm greutățile și încercările anului ce vine, intrăm în el plini de încredere în Dumnezeu și în puterile noastre.

Cântarea bisericească exprimă un mare adevăr, când zice: «Vremea plângerii a trecut, nu plângeți, ci Apostolilor spuneți învierea».

Dascăluirea va trebui să pornească de acum cu avânt, metodă și cu dragoste de tineretul incredințat ei, spre drumul învierii noastre.

Deși sânt mari problemele, care ne vin din afară și ne cer răspunsul chibzuit, totuși nu este fără rost să vorbim și de spre școală ca făuritoare a zilei de mâine.

Reforme, metode și programe noi — s'au perindat, fără a avea răgazul să-și verifice binele, pe care, nu ne îndoiim, că au voit să-l aducă.

O notă comună a reformelor pare a fi fost faptul de a reduce cât mai mult materia religiei în învățământ.

Spre ilustrare amintim, că în cataloagele de clasificare din învățământul primar, religia e trecută chiar la urmă, de unde până acum era în fruntea lor.

Cursul superior al școlii secundare are numai o oră de religie pe săptămână; în cursul inferior sânt două ore, aici toate materiile au cel puțin două ore săptămânal.

Prin legea din urmă s'a nesocotit earăș învățământul religiei. În clasa VIII-a de liceu lipnește cu desăvârșire obiectul religiei.

Cu alte cuvinte, într'un an, poate cel mai valoros pentru formarea caracterului, religia n'are să-și spună cuvântul...

Noi, profesorii de religie, vedem în acest obiect de învățământ o putere fără de care viața apare goală și lipsită de senz. Fără credința în Dumnezeu, fără razimul ce-l poate da ea vieții, tinerețea nu e vârstă de consolidare, ci vârstă de destrămare și cheltuire zadarnică a energiilor.

E păcat împotriva propriului tău neam să iei tineretului dreptul de a i se vorbi despre Dumnezeu în școală.

Intre studiile care angajează mintea și lasă străină voința și simțirea, religia prin cultivarea acestora aduce cu sine armonia în viața tineretului. Prin religie viața plină de oscilații a tineretului își poate găsi punctul de statornicie.

Să nu uităm că prin nimic nu legăm o generație de neamul și pământul

țării mai trainic, decât prin cultivarea credinței strămoșești. Istoria noastră stă martoră despre aceasta.

Tineretul nu e străin de chemările Cerului. Inima lui nu e refractară, ci e se-toasă de idealism sănătos. Toate pildele de sacrificiu și abnegație, pe care le prezintă știința, sânt palide pe lângă pildele de sacrificiu făcute în numele credinței și din porunca dragostei creștine. Nicăiri izvorul de optimism ziditor nu e mai bogat decât în fântâna Evangheliei.

Nu știm întrucât noua lege se va aplica în întregime. Dar avem mare nădejde că noua ocărnuire va lăsa bisericii acest drept, de-a fi cu adevărul ei alături de întreg neamul și mai vârtos de tineretul lui.

Pr. Vasile Coman
profesor

★ **Noul ministru** al Educației naționale, Cultelor și Artelor, dl Traian Brăileanu, a dat o decizie prin care aprobă măsurile recente de interdicere a sectelor și promite o reglementare temeinică și definitivă a acestei probleme.

Nădăjduim că această reglementare va veni în curând și va cuprinde măsuri care să vindece real sufletul neamului de plaga sectară.

Nici nu se putea alt fel! *Dela Budapesta se vestește că reforma agrară română, în temeiul căreia au fost împroprietăriți plugarii de orce naționalite, este anulată de guvernul maghiar în teritoriul din Transilvania ajuns sub stăpânire maghiară... Grofi tot grofi! Eată de ce le trebuie Ardealul.*

Comunicat

Urmare comunicatului nostru Nr. 107 din 6 Septembrie a. c.: În conformitate cu ordinul ministerului de interne Nr. 4364 din 11 Septembrie 1940, aducem la cunoștința cetățenilor români de rasă ungară următoarele:

Conform convenției româno-ungare cetățenii români de rasă ungară stabiliți în România au dreptul să opteze pentru cetățenia ungară 6 luni dela semnarea convenției. După optare trebuie să părăsească teritoriul român în termen ulterior de un an.

Sibiu, 12 Septembrie 1940.

Prefectul județului:
Dr. Coriolan Ștefan

Deși n'au importanța celor spirituale, nu sunt de desconsiderat nici însușirile fizice. Un corp fără defecte, nesdruncinat, transpirând sănătate, un piept sănătos și un bun organ de vorbire și cântare, completează norocos pe cele de mai înainte. Și ferice de celce le are!

Posesorul unor asemenea însușiri se poate face preot din orice neam și stare socială ar fi, dacă-și agonisește pregătirea necesară și corespunde cerințelor unor canoane.

După canonul 79 ap., un epileptic, oricât de rar i-ar veni criza, nu se poate preoți, deși altceva nu i s'ar putea excepționa.

Canonul 80 apost., spune că neofitul, cel trecut de curând la creștinism, iar prin interpretare se înțelege și cel trecut de curând la legea noastră, și pe celce a avut viața disordonată și desirănată mai înainte; iar canonul 25 apost. zice, că nici celce are pe suflet vre-un furt, călcare de jurământ, vre-o crimă (can. 66 apost.), sau a săvârșit adulter (can. 61 apost.) sau s'a mutilat pe sine (can. 22 și 23 ap.), sau se căsătorește nevrednic (intre altele can. 17 și 18 ap. și can. 14 sinod. IV. ecum.) cel ce se jură, sau a săvârșit păcate de moarte (can. 10 și 32 al Sf. Vasile) — din motive da natură morală nu se pot preoți chiar dacă în preajma hirotonirii dovedesc cu prisosință însușirile înșirate mai înainte.

Nu i se refuză hirotonia, dacă e „vătămat la ochi ori rănit la picioare — schiop”, — cum spune can. 77 ap. „că nu scăderea trupească, ci spurcăciunea sufle-

Probleme-Recensii-Comentarii

Conferințe preoțești. — Preoții-meia cercului religios Nocrich, protopopiatul Agnita, s'a întrunit în conferință în parohia *Benești* în 25 August 1940.

Drept credincioșilor creștini cari au venit în mare număr la sf. slujbă, le împărtașește hrană duhovnicească părintele N. Voinescu, venit din Basarabia (acum preot în Țichindeal), mănecând dela citatul: „Puțin credincioșule, pentru ce te-ai îndoit”. În cuvinte expresive, intercalând parte din calvarul prin care a trecut ca refugiat, a impresionat profund ascultătorii.

La sfârșit părintele N. Bogorin mulțumește fraților preoți că au venit în parohia Cuc. Sale, sămănând sămânță care s'aducă roadă însușită.

După sfânta liturghie, s'a ținut conferința intimă sub președinția pâr. I. Ghicășan din Nocrich. S'au discutat chestiuni de pastorație: care trebuie să fie mijloacele și metoda de propovăduire a preotului în împrejurările și zilele de azi. Despre cele discutate, s'a luat notă în cartea de aur a cercului din partea părintelui V. Cinezan.

La ora 2, împreună cu o procesiune, s'a servit Taina Sf. Maslu în mijlocul comunei. Înainte de a fi stropiți cu apă sfințită și unși cu unt de lemn sfințit, creștinii au ascultat cuvintele Pr. V. Chescu din Ghijasa-de-jos, având ca sâmbure: „În lume necazuri veți avea, îndrăzniți, eu am biruit lumea”. În timpurile de grea încercare prin care trece țara noastră și întreagă omenirea, omul să nu dispereze. — credința tare în Dumnezeu, ridicată pe fapte creștinești, ne va trece cu bine și peste aceste vremuri. — închee vorbitorul. — *Asistent.*

— **Preoții cercului religios I Mediaș**, sub președinția părintelui D. Filimon-Dărlos, s'au întrunit în ședință în parohia fruntașă *Brăteți*, în 25 Aug. 1940. Un sobor de preoți a slujit utrenia și sf. liturghie. A predicat Pâr. V. Scutea-Păucea, vorbind despre îndărătnicia lumii de astăzi.

După masă la ora 2 s'a făcut sfințirea apei și sf. maslu pentru pace de către aceeași preoți, având acum în fruntea lor pe șeful tractului Mediaș,

P. C. Sa protopopul Ioan Crăciun, care înainte de masă a slujit la Mediaș.

La sfârșit a conferențiat părintele P. Pătărău despre: „Pacea lui Iisus”, o conferință ascultată cu drag de către credincioșii din sf. biserică.

Apoi a vorbit P. C. Sa părintele protopop *Ioan Crăciun* despre: Biserica ortodoxă română ocrotitoare a neamului românesc”, întărind credința în inimile credincioșilor că Dumnezeu nu ne va lăsa nici acum să pierim.

La urmă a cuvântat Pâr. *Miron Maier*, parohul locului, spunând:

„Ceeace lipsește lumii de astăzi, este pacea și bucuria adevărată. Văiește lume de necazuri și dușmăni, fiindcă: nu mai e Iisus în inima oamenilor. Dar păcatul omoară sufletul așa că am putea întreba acest suflet cu psalmistul: „Suflete al meu, de ce ești mâhnit, de ce mă tulburi?” și ni-ăr răspunde că ne tulbură pentru păcatele noastre. De aceste păcate izbăvind-ne, să ne apropiem de Domnul: ca să putem dobândi pacea pe pământ și bunăvoința între oameni”.

În conferința intimă preoții își îndreaptă gândul către cel care poartă în mână destinele bisericii noastre din Ardeal, I. P. Sf. arhiepiscop și mitropolit Nicolae, mulțumind Domnului că i-a învrednicit de astfel de păstor în vremurile prin care trecem.

Proxima ședință se ține la Mediaș. — Pr. M. M.

— În 8 Septembrie 1940 s'a ținut, în comuna Zam, prot. Dobra, conferința de toamnă a preoției din tractul Dobra, sub conducerea P. C. părinte protopop Iosif Morariu, de față fiind 16 preoți din protopopiat.

Conferința a fost precedată de sfânta liturghie, slujită într'un cadru deosebit de solemn, cu participarea unui mare număr de credincioși, din Zam și jur.

La priceasnă a predicat pâr. *Romul Albu* din Panc-Seliște, tâlcuind Evanghelia zilei.

După sfânta liturghie s'a oficiat doxologia pentru fericita domnie a M. Sale Regelui *Mihai I*, care întrușipează azi toate nădejile neamului.

FOIȘOARA

Cătră elevii mei

— Sfaturi pastorale —

(11) De protopopul Gh. Maior

O puternică înclinare spre rugăciune, spre Casa lui Dumnezeu și spre acțiuni caritative și de alergare pentru alții, de dedicare lucrului lui Dumnezeu, — avându-o cineva, e semn, că poate deveni un bun preot.

Cine nu va recunoaște apoi, că preotului îi trebuie minte aleasă, puteri intelectuale sănătoase și scăpărătoare, spirit fin de observație, cari să-i ajute a-și însuși o temeinică pregătire și mai ales a dobândi înțelepciunea care trebuie precis deosebită de inteligență, și pe cari nu i le dă școala; ea cel mult le agerește?

Dar ceea ce va determina pe toată lumea să se lase condusă și la caz de primejdie să se pună zid de apărare în jurul preotului, sunt însușirile lui morale. Dreptate, blândețe, smerenie, conștiințozitate, corectitate, zel și stăruință, ferire de patimi, toate răsărind dintr'un profund sentiment de iubire de oameni și de Dumnezeu și toate permanentizate, transformate deci în virtuți, e ceea ce face dintr'un om, care le are, le-a dezvoltat și le cultivă, un adevărat caracter creștin. Și caracterele au fost și sunt stâlpii societății. Cu cât mai mult trebuie să-l aibă unul care vrea să fie preot!

tească îl spurcă pe el”. Nici famenul, ajuns prin băntuirea oamenilor, prin persecuțiune ori de s'a născut așa, nu se exclude dela primirea darului preoției (v. can. 21 apost.).

Cum vedeți unui candidat la preoție îi trebuie alese însușiri intelectuale, morale și fizice și să corespundă unor însemnate cerințe canonice. Datori sunt și cei răspunzători a i le cerceta, dar mai datori a și le examina și a se convinge de le au în măsura ceruții preoției — sunt înșiși ceice doresc preoția.

Evident, că toate cele bune câte le-am spus azi, se pot găsi și se găsesc în sufletul vostru. Unele mai dezvoltate, altele mai puțin cultivate. Asupra lor mi-am îndreptat și eu atenția de când Cel de Sus a rânduit să ajungeți sub mâna mea. Și cu vreme și fără vreme m'am străduit să vi le cercetez, să vă conving uneori chiar pe voi despre ele, să vi le dezvolt și mai ales să vă îndrept băgarea voastră de seamă și să vă înduplec voința pentru a face voi înșivă munca de perfecționare și întărire a facultăților și caracterului vostru.

Câtă influență au avut străduințele mele asupra voastră, veți dovedi-o Bisericii cu viața și activitatea voastră. Fie să n'avem nici unii, nici alții a ne reproșa ceva!

3. Pregătirea necesară candidatului la preoție

Viața a evoluat, se zice; s'a complicat. În liniile ei mari însă păstrează

aceeaș osatură. Și într'un corp mic, ca și într'unul mare, vom găsi aceeaș formă de schelet, aceleași sisteme de mușchi și încheeturi, acelaș fel de rețea de nervi, acelaș creier poruncitor, coordonator și îndrumător al tuturor celorlalte părți. Deosebiră zace numai în lungime și cantitate. Exact la fel este cu viața luată ca fenomen social. Dacă în trecut factorul spiritual și moral, reprezentat efectiv prin preot, a dat ființă și a dezvoltat culturii cu răsunet în istorie, a întemeiat, organizat și fortificat state, acelaș factor spiritual și moral trebuie și va trebui să îndrume viața omenirii, privind-o acum mai larg și mai intensiv. Altcum nu poate exista progres. Cel mult aparență de progres, care ne va prăbuși în prăpastie. Sunt deci de părere, că preotul trebuie să aibă o cultură cât mai vastă, cât mai temeinică, cât mai organică, cât mai adecvată proporțiilor vieții, ca să nu poată fi delăturat dela locul firesc ce i se cuvine.

Preotul trebuie să fie conducătorul omenirii la nemurire. În orice înțeles am lua acest cuvânt, oricât de nereligios, de terestru, nu poate fi interpretat decât ca un veșnic: înainte! Avut-a preotul acest rol în trecut? Dacă l-a avut, nu i se poate lua acum!

Întrebați istoria tuturor neamurilor și vedeți cine sunt marii inițiatori și animatori culturali. Dela cine pleacă dorința de a trăi în istorie, de a te evidenția, dela cine pleacă literatura, arta, științele, de unde îndemnul? Dela preoți, deși faptele lor poartă deseori semnătura altora sau una laică! La fel și la noi!

Nu s'a uitat, din acest prilej, a se face pomenire printr'un parastas, de tinerii naționaliști cari s'au jefit pentru o Românie mai bună și mai viguroasă.

După parastas, părintele protopop, într'o alocuțiune bine încheată, a arătat meritele tânărului preot *Adam Lăzărescu*, precum și înfăptuirile lui pe teren pastoral, înmânându-i brăul roșu, — cu care a fost distins de către I. P. S. mitropolit *Nicolae*, — dimpreună cu o cruciuliță de aur, dăruită de către Reuniunea femeilor ortodoxe române din comuna Zam. A răspuns sărbătoritul mulțumind și pomnând că va lucra cu toată râvna în slujba Domnului.

În curtea sfinteii biserici mulțimea a avut apoi fericitul prilej de a asculta, timp de aproape o oră, bunele sfaturi și îndemnuri pentru o trăire creștinească, date de către neobositul octogenar, părintele protopop *Iosif Morariu*. — Pr. A. S.

Urzică Mihail: Minuni și false minuni, revelații, semne dumnezeiești și satanisme, 1940, Imprimeriile „Curentul”, București. Pg. 258. Lei 75.

O încercare de pătrundere în domeniul unor fenomene psihice cu înfățișare mistică, dar care — spune autorul — nu poartă cu sine caracterele unor adevărate semne dumnezeiești.

Volumul caută să lămurească o parte din cele mai însemnate cazuri de teofanie, petrecute în timpul mai nou, la noi în țară.

Fenomene și manifestări neobișnuite, de teofanie și taumaturgie, la alte neamuri, din străinătate, nu sânt pomenite în cartea dlui *Urzică*. Vorbind despre cele petrecute în România, trebuiau — așa socotim — atinse și cazurile identice din străinătate, arătându-se cetitorului felul cum ele ar trebui să fie privite: tot ca presupusă teofanie, sau alt cum?

Maglavitul cu *Petrache Lupu*, asupra căruia păreri teologice noștri sânt până acum împărțite, este aspru discutat în paginile cărții *Minuni*.

Repunere în drepturi. Prin deciziunea din 11 Sept. 1940, a dlui general *Ion Antonescu*, Conducătorul statului român și președintele consiliului de miniștri, încetează activitatea comisiei interimare a «*Societății ortodoxe naționale a femeilor române*» și se repune în toate drepturile sale Comitetul central sub președinția dnei *Alexandrina Cantacuzino*, care fusese înlocuit.

Noi n'am avut nobili. Politica Ungariei ni i-a desființat. Cine a condus poporul românesc din vremea lui *Ludovic cel Mare* și până acum vreo 60 de ani? Cine l-a orientat politicește, culturalicește, economicește și în toate direcțiile? Preotul! Preotul iobăgit și el, preotul apăsător, ținut în săracie și mizerie, dar al cărui suflet se ridică ca un far de mântuire pentru o întreagă nație oropsită și asaltată de toate valurile furioase stărnite de duhul urii străinilor care sufla năprasnic asupra noastră. N'avea școală, n'avea carte multă. Dar avea iubire de neamul său, și credință care a mutat munții despărțitori de frați, și avea nădejde în izbânda dreptății lui Dumnezeu și în izbânda mântuirii la care lucra și el, măcar atât cât îl lăsau domni pământului și-l ajutau puterile. Avea profundă înțelepciune. Nu ajungea preot oricine, la întâmplare. Iobagii nației noastre aveau o largă vedere; știau că preotul trebuie să facă legătura între ei și Dumnezeu și că trebuie să-i conducă prin valea plângerii. Și de aceea căutau pe cel mai înțelept între ei, pe cel mai armonizat sufletește, pe cel mai moral, pe cel mai cu autoritate. Și când îl aflau, îl cereau dela domnul pământului pe care iobăgeau, și cu recomandarea acestuia lua darul Duhului sfânt prin mâinile unui vlădică, cu o stare nu mai de învidiat ca a preotului de saț, dar cu aureolă de sfânt în jurul creștetului. Deci preotul era cel mai priceput, cel mai înțelept și mai cu autoritate în saț.

Pictura religioasă care ne trebuie

Se ivesc zorile unei vieți în care să svăcnească liber sufletul românesc, până ieri sugrumat și prigonit dincolo de limitele resemnării.

Sunt ani de când sufletul românesc își caută drum prin mărăcinișul gras al moștenirilor fanariote.

Viața noastră spirituală s'a resimțit adânc de acest sbucium dramatic, în toate manifestările sale, dar mai ales în domeniul artei, unde tragicul sbuciumărilor a fost dublat de ignoranța aceloră, cari au închis destinul artei în pumnul plin cu aur. Destin chinuit și ingenunchiat, dat pradă intrigilor și încăput pe mâna tuturor speculanților.

Numai astfel se explică saltul monstruos al incompetenților în arta religioasă. Evrei și jidoviți prin alianță, lanșați cu mult șgomot de presa jidovită, (după care de cele mai multe ori s'a orientat și cea românească), aceeași căciuliți ai comunismului întorși de nenumărate ori la variațiile fețe ale naționalismului de circumstanță, sunt decretați drept făuritori de drumuri noi, asumându-și pe întrecute destinele artei actualității.

Arta, cristal în care se refrâng gândurile și frământările veacului, va fi carte deschisă a promiscuităților vieții de ieri.

Întreaga suflare românească vrea purificare.

Vrem arta care să refrângă această năzuință.

Arta noastră religioasă să corespundă necesităților spirituale ale veacului; cu rezonanțe adânci în trecut, ridicată pe culmi de credință străbună, să călăuzească poporul pe drumul evangheliei interpretată în lumina ortodoxiei.

Vrem o pictură ortodoxă în biserici ortodoxe, executată de pictori ortodocși, neamestecați cu sânge străin, cu afinități spirituale iudaice, străine de credința noastră ortodoxă.

Vrem o pictură care să imprime suflet românesc zidurilor, într'o stilizare luată din vechile noastre biserici, nu importată din apus, sau din pictarea profană și smălțuită cu elemente luate dela Athos.

Ingerii să reprezinte idealul sufletelor noastre, să nu fim siliția vedea, în fiecare inger, tipul semit al nu știu cărei dansatoare și soție.

Sfinții să reprezinte hieratic ortodoxia meditativă, interiorizată și imaterială, nu forța catolicismului violent și combativ, în compoziții chinuite, figuri răscuite, și faldiri de stufe fals înfășurate pe corpuri.

Să nu mai fim nevoiți a vedea reprezentată pe *Maica sfântă* cu forme nude, în iie transparentă, șezând pe tron în poze, a căror simplă descriere este o impietate, ne cum să o eternizăm în frescă pe ziduri de biserici.

Ne trebuie o pictură decorativă, perfect identificată cu arhitectura. Să nu se mai întâmple ca din lipsa pregătirii de specialitate a artistului, perspectiva greșită a picturii să spargă zidul, transformând o cupolă bizantină într'una gotică, rupând linia arhitecturii și babiloniind limbajul stilului.

Ne trebuie pictura care să elimine grotescul din biserici, prezentat sub masca artei noi.

Vrem o pictură religioasă executată de oameni competenți și prin pregătire, și prin credință, nu numai prin talent.

Telentul necălăuzit de un mesianism legat de sufletul românesc, este rebel, străin de aspirațiile noastre și fățarnic pus în serviciul scopurilor meschine.

Prin aceasta nu înțeleg promovarea mediocrității cu certificat de dubios naționalism.

Bisericii li revine îndatorirea grea de a corecta greșelile trecutului și a călăuzi arta religioasă pe un drum sănătos al naționalismului etnic.

Laurențiu Moldovan

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

Nr. 9910 Bis.

Comunicat

Se aduce la cunoștința celor pe care-i privește că în privința începerii anului academic 1940/41 la Academia teologică «*Andreiană*» au intervenit următoarele modificări:

I. Inscriserile la Academie încep în ziua de 23 Sept. a. c. și se continuă până la 26 Sept.

Examenele anuale, fundamentale și de diferență, se țin în 23—26 Sept. a. c. Zilele de 27—28 Sept. sunt destinate mărturisirii și împărțaniei studenților.

Duminecă în 29 Septembrie a. c. va fi deschiderea festivă a noului an academic.

Cursurile încep la 30 Sept. a. c.

II. Având în vedere urcarea prețurilor pentru alimente, taxa pe internat în acest an se urcă la Lei 12.000. Ea se va achita în trei rate egale, conform dispozițiilor cuprinse în Notificarea oficială Nr. 7077/1940 din *Telegraful Român* dela 14 Iulie 1940.

III. Studenții cu slabe mijloace familiare, dar cu purtare aleasă și notați bine la studii, vor primi burse și chiar întreținere gratuită în internat în marginea posibilităților bugetare.

Fiind obligatorie introducerea reverențelor pentru studenți, Consiliul arhiepiscopesc contribuie cu jumătate din costul reverenței pentru ceice intră în Academie.

Consiliul Arhiepiscopesc

Taxe stolare

Fostul ministru al cultelor, dl *Radu Budișteanu*, antecesorul actualului ministru de culte, dl *Tr. Brăileanu*, a intervenit prin o deciziune ministerială în chestia taxelor stolare ale clerului.

Trebuie să observăm, că reglementarea acestor taxe, fiind chestiune internă bisericească, aparține competenței autorităților canonice bisericești.

Preoțimea noastră din mitropolie este legată cu toată inima ei de binele poporului păstorit, și astfel nu i se poate aduce învinovățirea că prin „taxe enorme” ar despoia pe credincioși.

Autoritățile bisericești sânt cu toată vigilența la taxele stolare ale preoțimii; ear dacă totuși li s'au adus la cunoștință cazuri de taxe stolare exagerate, cei vinovați că au cerut taxe mai mari decât cele statorite și aprobate de forurile chemate, au fost aspru sancționați.

În acelaș fel se va urmări și de aici înainte în toate cazurile aduse la cunoștința autorității bisericești.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a plecat Miercuri, 11 Septembrie a. c. la București, fiind reclamat de importante chestiuni bisericești și naționale; Duminecă, 15 Sept. a. c. I. P. S. Sa s'a reîntors la reședință.

Ministerul educației naționale a hotărât ca, pe lângă fiecare școală, să se întemeze o asociație a foștilor ei elevi, în scop de a se satori o mai strânsă legătură între școală și absolvenții săi.

A se economisi pânea! Dl ministru al economiei naționale a dispus punerea în consumație numai a pâinii reci, cu începere de 1 Octombrie 1940, recolta de grâu fiind, în acest an, slabă. Atârnă numai dela consumatori ca producția să acopere trebuințele. E în interesul gospodăriilor și a țării de-a se face economie riguroasă și a înlătura orice risipă. Nu aruncați dar pânea, și nu consumați decât strictul necesar pentru îndestularea familiei.

Purificarea națiilor de elementul semit prinde rădăcini tot mai întinse. Nu numai din Polonia, — cea mai nă-

păstuită de acest element, — ci și din celelalte țări, ca Anglia, Franța, Belgia, Olanda, pornesc vapoarele încărcate cu jidovi în toate direcțiile globului. — Drep-tatea și viitorul neamului românesc cere ca problema jidovească să fie rezolvită radical și în România, — alt fel trăim mai departe într'o țară care nu este a noastră.

* Deciziunea ministerului de culte, din 8 Sept. 1940, interzice, în mod absolut, tuturor organelor de conducere ale cultelor creștine din țară, achiziționarea obiectelor de cult și vesmintelor bisericești dela magazinele jidovești, ori care ar fi numirea comercială a magazinelor.

† *Georgeta Perian* născ. *Drăgan*, soția preotului *Nicolae Perian* din Săliște, prot. Băița, după o scurtă și grea suferință a încetat din viață în 3 I. c. în etate de 49 ani. A fost înmormântată în 5 Sept. c. în cimitirul ortodox român din Săliște. Binecuvântată-i fie memoria și odihna veșnică.

Una din cele dintâi măsuri, luate de noul regim de sub conducerea dlui general *Ion Antonescu*, președintele consiliului de miniștri, este controlul general al averilor tuturor foștilor demnitari ai statului în ultimii zece ani și al întrebunțării fondurilor pentru înzestrarea armatei.

Realitatea cifrelor. Număratoarele mai recentă arată, că în capitala moldo-veană, Iași, sânt 63.868 români, și (numai?) 34.662 jidovi; biserici ortodoxe sânt 41, sinagogele însă se ridică la cifra de 109... fiindcă ele sânt mai ușor de numărat, decât credincioșii lor.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 22 Septembrie 1940, va predica părintele arhimandrit *Teodor Scorobef*.

Nr. 10.396/1940 Ep.

(59) 1—1

Prăvălie de închiriat

Marele local de prăvălie din Sibiu, Piața Unirii Nr. 10, situat în colțul promenadei *Bretter*, se închiriază pe termen de 3 ani cu începere din 1 Decembrie 1940.

Ceice doresc a lua în chirie acest local vor înainta oferte până în 10 Octombrie 1940, la Consiliul arhiepiscopesc ort. român în Sibiu, unde se pot lua zilnic informațiuni.

Reflectanții vor arăta în ofertă felul comerțului, sau scopul pentru care doresc să ia în chirie localul.

Consiliul arhiepiscopesc își rezervă dreptul de a alege liber dintre ofertanți. Sibiu, 21 Septembrie 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 782—940

(56) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a *Vama Buzăului*, protopopiatul *Oituz*, jud. *Brașov*, se publică concurs cu termen de 20 de zile dela întâia apariție în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Locuință parohială cu supraedificate.

3. Zece jugăre sesiune parohială (fânaț) primită prin reforma agrară.
4. Una ferdelă porumb slărâmat.
5. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs și autorizația de candidare a P. V. Consiliu Arhiepiscopesc, însoțite de actele prevăzute pentru regulamentele pentru parohii, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român *Oituz* în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sârbătoare pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox român *Oituz* în înțelegere cu consiliul parohial din ședința dela 16 August 1940.

Ioan Rafiroiu
protopop